

H. C. Andersen: Lovforslaget har faaet en ualmindelig velvillig Modtagelse i det andet høje Ting og er der vedtaget med overvældende Tilslutning. Jeg tror, det vil møde samme Velvilje her i Landstinget, og jeg skal paa mit Partis Vegne tilsige Støtte til dets hurtige Gennemførelse.

Jeg finder, at de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, er saa velformede og oplysende, at det er en hel Glæde at læse dem igennem, og i den højtærede Ministers Forelæggelsestale her fandt jeg ikke alene en saa varm anbefaling, men ogsaa en saa rigtig Begrundelse, at jeg mener, vi bør vedtage Lovforslaget og gøre det ret hurtigt. Konservatoriet er en privat Institution. Det har vist sig, at det med de smaa Midler, det raader over, ikke har kunnet lade sig gøre at holde det oppe; selv med Statstilskud har det maattet føre en ret streng Kamp for Tilværelsen. Dygtige Lærere, de dygtigste, der kan fremskaffes her i Landet, har gennem Aarene for en ringe Betaling lagt deres Kræfter i Arbejdet paa Konservatoriet og derved gjort deres til at højne det danske Folks Forstaaelse af og Sans for Musikkens Betydning for os alle. Og saadan er nu engang det danske Sind, at det paavirkes stærkt af Toner; hvad enten det er Opmuntring, Trøst eller Hvile, vi synes, vi trænger til, opnaar vi det gennem Musikken. Og naar det nu er Konservatoriets Opgave at dygtiggøre de Mennesker, som i Vuggegave fik Talent til at fremelske Tonerne — ja, saa kan vi ikke være andet bekendt end at støtte den Institution, der har det Arbejde at hjælpe dem til den videst mulige og bedste Uddannelse. Det vilde være urimeligt, om man vilde lade en saadan Institution henleve en alt for fattig og usikker Tilværelse. Vi støtter Uddannelsen paa alle andre Felter; saa bør vi da naturligvis ogsaa gøre det her.

Det er klart, at det er et økonomisk Offer, der skal bringes; der nævnes nogle Hundrede Tusinde Kroner. Jeg skal slet ikke beskæftige mig med Tal i denne Forbindelse, for jeg tror, vi skal forstaa, at det i Fremtiden vil blive større Tal, der bliver Tale om, større Beløb, der vil blive krævet; for naar Staten overtager Konservatoriet, paatager den sig en Pligt til ogsaa i Fremtiden at sørge for, at de Opgaver, som ligger for, og som bliver ved at være til Stede, virkelig løses. Det er en kulturel Opgave, der her er Tale om, som Staten paatager sig, og den bør Staten løse saa godt, den formaar det.

Jeg ser, at der i Folketinget har været talt en Del om den Betaling, som Eleverne skal yde for deres Undervisning paa Konservatoriet. Nogle mener, at Undervisningen bør være ganske gratis, andre mener, at den Betaling, som ydes nu, maa anses for at være nogenlunde rimelig. Saa vidt jeg forstaa, har den højtærede Undervisningsminister valgt den rigtige Mellemvej, idet Ministeren siger, at der kan blive Tale om en Nedsættelse af Elevernes Betaling, men det vil ikke findes rigtigt at lade Betalingen helt bortfalde. Jeg maa sige, at jeg er fuldstændig enig med Undervisningsministeren. For det første er det slet ingen Skade til, at de, der undervises og modtager Uddannelse, ved og forstaa, at det koster noget at blive uddannet, at der maa ofres noget paa det, og for det andet: hvis man gør Undervisningen gratis, paafører man andre Konservatorier en saadan Konkurrence, at de ikke kan klare sig, og det skulde ikke være Meningen.

Der er blevet talt om Nedsættelse af Udvalg, og det er jo ret almindeligt, at et Lovforslag som dette behandles i et Udvalg — der er jo knyttet økonomiske Spørgsmaal dertil. Jeg skal dog afstaa fra paa mit Partis Vegne at forlange Lovforslaget henvist til Udvalg. Jeg ser, at Folketingsudvalget har krævet og faaet de Oplysninger, som det ønskede, og som kan gives, og derefter enstemmigt har anbefalet Lovforslaget til Vedtagelse. Naar man nu ved, med hvilken Samvittighedsfuldhed et saadant Udvalg arbejder, maa man kunne gaa ud fra, at Oplysningerne har været fuldtud tilfredsstillende, saa jeg skal blot indskrænke mig til paa min Gruppes Vegne at anbefale Lovforslaget til hurtigt Vedtagelse i det høje Ting.

Bonnichsen: Ogsaa jeg kan sige, at det glæder mig — og jeg taler paa min Gruppes Vegne —, at den højtærede Undervisningsminister, der altsaa i dette Tilfælde optræder som Minister for de skønne Kunster, har forelagt dette Lovforslag om Statens Overtagelse af Det kongelige danske Musikkonservatorium.

Jeg vil med den højtærede Formands Tilladelse gerne citere ganske kort, hvad Rodin siger i sin Bog om Kunst for ligesom at motivere, at vi gaar til denne dog ret betydelige Udgift. Han siger:

„Jeg vil kalde Kunsten nyttig, fordi den bringer os Lykke. Intet i Verden kan gøre os mere lykkelige end Kontemplation og Drømme. Det er man tilbøjelig til at glemme nu til Dags. Det er Kunsten, der